

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

नश्यमानमहंयुक्तं मन्येयमिति मेमतिः ॥ सेयं पार्थ च मूर्धोरा धार्तराष्ट्रस्य संयुगे ॥ ५१ ॥ हत सर्वस्व वीरा हि भीष्मद्रोणौ यदाहतौ ॥ शीर्णप्रवरयो धाद्यहतवाजिरथ
द्विपा ॥ ५२ ॥ हीनासूर्येन्दुनक्षत्रैर्यो रिवाभातिभारती ॥ विध्वस्ता हिरण्ये पार्थ सेनेयं भीमविक्रम ॥ ५३ ॥ आसुरीवपुरासेना शक्रस्येव पराक्रमैः ॥ तेषां हतावशि
ष्टास्तु संति पंचमहारथाः ॥ ५४ ॥ अश्वत्थामा कृतवर्मा कर्णो मद्राधिपः कृपः ॥ तांस्त्वमद्य नरव्याघ्रहत्वा पंचमहारथान् ॥ ५५ ॥ हता मित्रः प्रयच्छोर्वीरा ज्ञेसद्वी
पपत्तनां ॥ साकाशजलपातालांसपर्वतमहावनां ॥ ५६ ॥ प्राप्नोत्वमितवीर्यश्रोरघपार्थो वसुंधरां ॥ एतां पुरा विष्णुरिव हत्वा दैतेयदानवान् ॥ ५७ ॥ प्रयच्छ मे दि
नीं राज्ञे शक्रायैव हरिर्यथा ॥ अद्य मोदंतु पंचाला निहतेष्वरिषु त्वया ॥ विष्णुना निहतेष्वेव दानवे येषु देवताः ॥ ५८ ॥ यदि वा द्विपदां श्रेष्ठं द्रोणं मानयतो गुरुं ॥ अश्व
त्थामि कृपाते स्ति कृपे वाचार्यगौरवात् ॥ ५९ ॥ अत्यंतापचितान् बंधून् मानयन्मातृबांधवान् ॥ कृतवर्माणमासाद्य न नेष्ये सियमक्षयं ॥ ६० ॥ भ्रातरं मातुरासाद्य
शल्यं मद्रजनाधिपं ॥ यदित्वमरविंदाक्षदयावान्न जिघांससि ॥ ६१ ॥ इमं पापमतिक्षुद्रमत्यंतं पांडवान् प्रति ॥ कर्णमद्य नरश्रेष्ठ जत्याः सुनिशितैः शरैः ॥ ६२ ॥
एतत्ते सुकृतं कर्म नात्र किंच न युज्यते ॥ वयमप्यनुजानीमो नात्र दोषो स्ति कश्चन ॥ ६३ ॥ दहनेयस्स पुत्राया निशि मातुस्तवानघ ॥ द्यूतार्थेयच्च युष्मासु प्रावर्तत
सुयोधनः ॥ ६४ ॥ तस्य सर्वस्य दुष्टात्मा कर्णो वै मूलमित्युत ॥ कर्णाद्विमन्यते त्राणं नित्यमेव सुयोधनः ॥ ६५ ॥ ततो मामपि संरब्धो निग्रहीतुं प्रचक्रमे ॥ स्थिराबु
द्धिर्नरेन्द्रस्य धार्तराष्ट्रस्य मानदः ॥ ६६ ॥ कर्णः पार्थान् रणे सर्वांस्त्रिजेष्यति न संशयः ॥ कर्णमाश्रित्य कौंतेय धार्तराष्ट्रेण विग्रहः ॥ ६७ ॥ रोचितो भवता सार्धं जानता
पिबलंतव ॥ कर्णो हि भाषते नित्यमहं पार्थान्समागतान् ॥ ६८ ॥ वासुदेवं च दाशार्हं विजेष्यामि महारथं ॥ प्रोत्साहयन्दुरात्मानं धार्तराष्ट्रं सुदुर्मतिं ॥ ६९ ॥ समि
तौ गर्जते कर्णस्तमद्य जहि भारत ॥ यच्च युष्मासु पापं वै धार्तराष्ट्रः प्रयुक्तवान् ॥ ७० ॥ तत्र सर्वत्र दुष्टात्मा कर्णः पापमतिमुखं ॥ यच्च तद्धारतराष्ट्रस्य क्रूरैः पद्धिर्महार
थैः ॥ ७१ ॥ अपश्यं निहतं वीरं सौभद्रमृषभेक्षणं ॥ द्रोणद्रौणि कृपान्वीरान्कर्षयंतं नरर्षभान् ॥ ७२ ॥ निर्मनुष्यांश्च मातंगान्विरथांश्च महारथान् ॥ व्यश्वारोहांश्च
तुरगान्पत्नीन्व्यायुधजीविनः ॥ ७३ ॥ कुर्वंत मृषभस्कंधं कुरुवृष्णि यशस्करं ॥ विधमंत मनीकानि व्यथयंतं महारथान् ॥ ७४ ॥ मनुष्यवाजिमातंगान्प्राहिण्वंतं
यमक्षयं ॥ शरैः सौभद्रमायांतं दहतं मिवाहिनीं ॥ ७५ ॥ तन्मे दहति गात्राणि सखे सत्येन तेशपे ॥ यत्तत्रापि च दुष्टात्मा कर्णो भ्यद्रुत्यतप्रभो ॥ ७६ ॥